

AJUNTAR-NOS, CONFIAR I TREBALLAR PER MILLORAR LES NOSTRES VIDES

Crisi, precarietat laboral, hipoteques esclavitzants, aliments adulterats, ambient contaminat, sanitat deficient, educació en l'egoisme, policia per tot arreu, pensions insultants... no és qüestió de mala sort, sinó resultat dels plans de la classe dirigent. Els empresaris planifiquen una reforma, els sindicats grocs la justifiquen, els mitjans de comunicació ens la venen, els polítics la legalitzen, el dia a dia la consolida... i la població s'agenolla!

Som un drama de societat però encara no està tot perdut, encara ens podem associar lliurement per donar-nos suport, per defensar-nos, per dir que no estem d'acord... però sobretot per reconduir les nostres vides. Fixem-nos per exemple en els aspectes econòmics.

El principal problema de l'economia capitalista és la seva pròpia lògica: la cerca constant del benefici. L'objectiu de les empreses no és satisfer les necessitats de les persones, sinó aprofitar que aquestes existeixen per obtenir el màxim rendiment de les seves inversions. Els guanys passen a formar part del patrimoni del propietari de l'empresa, qui decideix si se'ls gasta en luxes o si els torna a invertir en la companyia per obtenir

més beneficis l'endemà. La finalitat és el benefici ràpid i el mitjà per aconseguir-ho, l'especulació, que consisteix bàsicament en pujar els preus per sobre del que pugen les despeses. Aquesta dinàmica ens porta a la paradoxal situació de sobreproducció i pobresa creixent.

Els partits polítics governen i legislen en favor dels grans interessos econòmics. Una mostra claríssima d'això ens la trobem en la milionada que l'Estat va injectar a la banca quan els lladres dels banquers li ho van demanar. Ara resulta que no hi ha prou diners per finançar la sanitat pública i decideixen retallar el pressupost un 10% més. Els patrons són els mateixos en la confecció de la política municipal, i la gestió de l'urbanisme n'és l'exemple més clamorós.

Nosaltres som qui treballem i qui consumim, però entremig hi ha una minoria que s'està enriquint en els processos, es tracta dels propietaris i administradors de les grans empreses. La solució a curt termini és doncs evident: hem de replantejar-nos el model d'empresa. Tot passa per la substitució del principi de competència pel principi de cooperació i la del principi de la

cerca del benefici individual pel de la cerca del benestar de la comunitat, és a dir, pel benestar de tots i totes nosaltres.

Ens cal començar a posar-nos d'acord per desenvolupar idees, elaborar projectes i posar-los en funcionament. Existeixen projectes cooperatius operant en tots i cadascun dels sectors de l'economia, adoptant formes i tamanys diferents segons les necessitats de cada situació. Així, ens trobem amb cooperatives de productors i/o de consumidors d'aliments, amb cooperatives d'habitatge, amb cooperatives de finançament, amb cooperatives de treball associat... En una cooperativa, els socis i les sòcies són copropietàries dels mitjans de producció i alhora qui els treballa, així que el capital està al servei de les persones, just a l'inrevés del que succeeix a l'empresa tradicional. Les decisions es prenen en assemblea, per tant, tothom té la possibilitat de defensar els seus interessos i les seves postures en igualtat de condicions. Es comparteixen feines, responsabilitats i resultats.

Tot i que les cooperatives no són un objectiu en si mateixes, sí que són un element, una eina de formació, d'experiència i educativa, que ens

pot ajudar en l'autogestió de tot allò que ens afecte a la vida. Ens poden ajudar a tenir un control real participant i exigint el dret que tenim a determinar els nostres destins propi i col·lectiu, autogestionant el nostre treball i les nostres necessitats en tots els aspectes: escola, sanitat, alimentació, transport, energia, cultura, oci... decidint col·lectivament què cal produir i com cal que es distribueixi.

Hem de satisfer les nostres necessitats reals com a éssers humans de forma participativa, en comptes de fer-ho per beneficiar una determinada casta. Per aconseguir-ho, és necessari canviar també el concepte que tenim de treball, ja que ens cal disposar de temps per participar de tots els aspectes que hem comentat. El temps dedicat al concepte clàssic de producció o al treball de servei s'hauria de reduir al màxim i repartir-se, per disposar del dret que tenim a gestionar tots els aspectes que ens afecten com a ciutadans i ciutadanes, eliminant el professional de la política que és també qui ens esclavitzava, juntament amb un sistema que no és democràtic i que en realitat encobreix una dictadura capitalista.

